

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we **WTORKI PIĄTKI**. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztańtu, nadto we wszystkich Pocztyowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena **ROCZNA** w Rosyji z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli; **POŁROCZNA** 8 rubli srebrem.

WTOREK, ^{24 Stycznia.}
_{5 Lutego.}

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, ^{23 Stycznia.}
_{4 Lutego.}

Przez Rozkazy **dziennie CESARSKIE** w Wydziale Wojskowości, z dnia 17 Stycznia, mianowani: Dowodzący zapasową dywizją korpusu Grenadyerów i Zawiadujący wzorowym pułkiem pieszym, Jenerał-porucznik *Maximowicz 1*, do zostawiania w rozrządzeniu Głównodowodzącego korpusami Gwardyi i Grenadyerów, z uwolnieniem od dotychczasowych obowiązków; Dowodzący 6-tą rezerwową dywizją pieszą Jenerał-major *Babkin 1*, Dowodzącym zapasową dywizją korpusu Grenadyerów; Dowodzca 1 brygady 2 dywizyi pieszej Jenerał-major baron *Uxkull von Hildenbandt*, Dowodzącym 6-tą rezerwową dywizją pieszą; Dowodzący 16 rezerwową Artylleryjską brygadą Jenerał-major *Kalageorgij*, Dowodzca 1 brygady 2 dywizyi pieszej; Dowodzcami bataljonów Saperów: Pułkownicy bataljonów Saperów: Gwardyjskiego *Wolkenstein*, 5-go; zostający przy Inspektorze Wydziału Inżynjeryi *Schwanebach*, 6-go, na miejsce Pułkownika *Potzikowa*, który zalicza się do bataljonów Saperów; Dowodzca 5-go *Irman*, Dowodzca 2-go rezerwowego; — Jenerał-Adjutant J. C. Mości, Jenerał Artylleryi *Bibikow 2*, uwolniony zostaje od służby, dla słabości zdrowia, na własną prośbę, z mundurem i pensją; — 19 Stycznia, mianowani: Major pułku Dragonów J. C. WYSOKOŚCI W. X. MIKOŁAJA MIKOŁAJOWICZA *Lode*, do zostawiania dla szczególnych poleceń przy Kijowskim Wojennym, Podolskim i Wołyńskim Jenerał-Gubernatorze, z zaliczeniem do jazdy linijowej; Dowodzący zapasową brygadą 1 dywizyi Artylleryi Jenerał-major *Alexandrow 2*, Zawiadującym zapasową połową Artylleryą pieszą z zaliczeniem do pieszej połowej Artylleryi; Pułkownik 8 Artylleryjskiej brygady *Łaszkiwicz*, Dowodzącym zapasową brygadą 1 dywizyi Artylleryi, z zaliczeniem do 1 brygady Artylleryjskiej; Otrzymuje dymisję z mundurem i pensją całkowitego żołdu, dla słabości zdrowia, Zawiadujący zapasową pieszą połową Artylleryą Jenerał-major *Proskuriakow*; — 20 Stycznia, z powodu zejścia Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego Hrabi Paskiewicza-Erywańskiego, Członek Rady Państwa, Jenerał-Adjutant, Jenerał Artylleryi Xiążę *Gorczałow 2*, mianowany zostaje Głównodowodzącym Armijami Zachodnią i Środkową, oraz Namiestnikiem Królestwa Polskiego, ze wszystkimi prawami do godności Głównodowodzącego i Namiestnika przywiązaniem; — JEJEGO CESARSKA MOŚĆ przez Najmiłościwszy wzgląd na pamiętne zasługi zeszłego Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego Hrabi Paskiewicza-Erywańskiego, NAJWYŻEJ rozkazuje pułkowi Strzelców jego imienia zachować dotychczasowe nazwanie; — Pułki Huzarów, Dragonów i Pieszyc Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego Hrabi Paskiewicza-Erywańskiego, mają się podawnemu mianować: pierwszy Alexandryjskim Huzarów, drugi Noworossyjskim Dragonów, trzeci Szyrwańskim Pieszyc; — Dowodzący 1 rezerwową pieszą brygadą Gwardyi, Jenerał-major Orszaku J. C. Mości Xiążę *Warszawski Hrabia Paskiewicz-Erywański*, mianowany zostaje Jenerał-Adjutantem J. C. Mości, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków.

— Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 11 Stycznia, za odznaczającą się służbę podwyższeni zostali do rangi Rzeczywistego Radcy Stanu, Radcy Stanu: Rektor Charkowskiego Uniwersytetu *Voigt*, Akademik Zwyczajny CESARSKIEJ Akademii Nauk *Dorn*; Professorowie Zwyczajni CESARSKICH Uniwersytetów: Dorpatskiego *Otto, Busche i Walter*; Kazańskiego *Jellaczycz i Wagner* i Św. Włodzimierza *Fonberg*, oraz Cenzor Wileńskiego Komitetu Cenzury *Kukolnik*.

— Przez Rozkaz dzienny CESARSKI do Milicyi Krajowej z dnia 7 Listopada 1855, Członek Rady Państwa, Jenerał piechoty *Gołowin 1*, z powodu przyłączenia drużyn Milicyi Krajowej gubernii Smoleńskiej do pułków Armii południowej, zostaje uwolniony od obowiązków Naczelnika Milicyi gubernii

Smoleńskiej, z pozostaniem w Milicyi i Członkiem Rady Państwa.

NAJWYŻSZE RESKRYPTA.

Na imię Nakaznego Atamana wojska Dońskiego Jenerał-Adjutanta, Jenerała Jazdy Chomutowa I.

I.

Michale synu Grzegorza. Przyjmując z wdzięcznością przyniesione **MNIE** przez was, w imieniu Wojska Dońskiego powinszowanie doczekanego Nowego Roku, bardzo **Mi** jest przyjemnym, przy tém zdarzeniu powtórzyć temu wojsku, z dawna odznaczającemu się niezachwianą wiernością ku Tronowi i Ojczyźnie, **MOJE** serdeczne zadowolenie. **JA** szczerze wdzięczny jestem walecznym i nieustraszonym Dońcom, za doświadczone, krwią zapieczętowane ich przywiązanie i życząc im wszystkim wszelkich pomyślności, pozostaję ku wam, dostojnemu ich wodzowi, na zawsze przychylnym.

Na oryginalne własną **J. C.** Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

II.

Michale synu Grzegorza. Uczucia wyrażone przez was w imieniu Wojska Dońskiego, przy powinszowaniu **Mi** nadeszłego Nowego Roku, sprawiły **Mi** osobliwą przyjemność i służą za nowy dowód niezmiennej miłości i przywiązania mężnych Dońców ku Tronowi i Ojczyźnie. Pragnąc z całego serca, iżby Opatrzność obdarzyła ich zupełną pomyślnością w nagrodę za ich poświęcenie się i stałą gotowość do walczenia w obronie Wiary i rodzinnego Kraju, polecam wam wyrazić przewodniczonemu przez was wojsku, szczerą **MOJĄ** życliwość. Pozostaję też ku wam nazawsze przychylną.

Na oryginalne własną **J. C.** Mości ręką podpisano:

MARYA.

III.

Michale synu Grzegorza. Z serdeczną przyjemnością odebrałam złożone **Mi** przez was, w imieniu wojska Dońskiego powinszowanie doczekanego Nowego Roku. Wyrażone przy tém uczucia głębokiego uwielbienia i wdzięczności jego ku pamięci nieodżałowanego Małżonka **MOJEGO**, tym więcej **MIE** rozrzewniły, że pomyślność kraju nad-Dońskiego, były serdeczną i nieustanną troską w Bogu spoczywającego **MONARCHY**. Polecając wam wynurzyć wiernym i mężnym Dońcom, za ich miłość i poświęcenie się, szczerą **MOJĄ** życliwość, pozostaję ku wam nazawsze przychylną.

Na oryginalne własną **J. C.** Mości ręką podpisano:

ALEXANDRA.

S.-Petersburg, 13 Stycznia 1856 roku.

Przez Ukaz **CESARSKI** do Kantoru Dworu, z dnia 4 Stycznia, zostający przy Kancellaryi Komitetu PP. Ministrów, Assesor Kollegialny Alexander *Durasow*, Najlaskawiej mianowany Kamer-junkrem Dworu **CESARSKIEGO**.

— **N. CESARZ** Jmć raczył rozkazać rozdawanie medalu ustanowionego Ukazem **CESARSKIM** z dnia 27 Listopada 1855 dla armii lądowych, rozciągnąć na Marynarkę, i wydawać

go też, za **NAJWYŻSZEMI** rozkazami, mieszkańcom Sewastopola i nawet kobietom, które miały udział w obronie tego miasta.

— W *Ruskim Inwalidzie* czytamy:

«20 Stycznia (1 Lutego) o godzinie 9 minucie 55 rano, zszedł z tego świata w Warszawie, po długiej i dolegliwej chorobie, Feldmarszałek Xiążę Warszawski, Hrabia *Paskiewicz-Erywański*, Głównodowodzący czynną Armiją i Namiestnik Królestwa Polskiego, który zwycięzko przywoził wojskom naszym i pozyskał niezwydłe wawrzyny dla Armii Ruskiej w kampanijach: Perskiej, Tureckiej, Polskiej i Węgierskiej. Przez zgon Xięcia Warszawskiego Rosya i Armija Ruska poniosły dotkliwą stratę, ale imię jego wiecznie żyć będzie w pamięci wdzięcznych spółziomków.»

— Z powodu zejścia Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego, Hrabia Paskiewicza-Erywańskiego, **N. CESARZ** Jmć raczył rozkazać: iżby na pamiątkę świetnych zasług, oddanych przez niego Tronowi i Ojczyźnie, wszystkie wojska Gwardyi i Armii przywdziały żałobę na dni dziewięć, a wszystkie pulki, których zeszyły Feldmarszałek był Szefem, na sześć tygodni.

— Za zezwoleniem **P. Głównego Zwierzchnika** Departamentu Poczty, uczynione zostało teraz rozporządzenie, skutkiem którego, pocztowe ekwipaże (karety i bryki) z lekkimi pocztami i passażerami, będą odprawiane wprost z Petersburga do Warszawy we Wtorki i Piątki, a z Warszawy wprost do Petersburga, we Wtorki i Soboty.

REWEL, 2 Stycznia. 15 Grudnia umarł tu Jenerał piechoty *Patkul*, który przez długie lata był Komendantem Rewla, a w ostatnich czasach pełnił obowiązki Wojennego Gubernatora i był Członkiem Audytoryatu Jenerałnego Ministerstwa Wojny.

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 18 Stycznia pozostało chorych 70 — w ciągu doby zachorow. 2 — wyzd. 0 — umarło 2 — po 19 Stycznia pozostało chorych 70.

W ciągu doby zachor. 4 — wyzd. 0 — umarło 1 — po 20 Stycznia pozostało chorych 73.

W ciągu doby zachor. 3 — wyzd. 6 — umarło 1 — po 21 Stycznia pozostało chorych 69.

W ciągu doby zachor. 9 — wyzd. 0 — umarło 5 — po 22 Stycznia pozostało chorych 73.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Na oryginalne napisano:

«Zatwierdzam.»

XIĄŻĘ WARSZAWSKI.

W S.-Petersburgu, 27 Stycznia 1855 roku.

INSTRUKCYA

O przyjmowaniu małoletnich synów Szlachty Królestwa Polskiego do Korpusu Kadetów.

§ 1. **NAJWYŻEJ** zatwierdzone w dniu 1 Stycznia 1845 roku przepisy oznaczają wiek, w którym małoletni synowie

szlachty mają być przyjmowani do Korpusów Kadetów: Aleksandrowskiego, Carsko-Sielskiego i oddziału małoletnich 1-go Moskiewskiego, od 6-ciu do 8-miu; a do wszystkich innych od 9½ do 11½ lat, licząc w to dzień dostawienia małoletniego do Korpusu Kadetów.

§ 2. Szlachta Królestwa Polskiego, życząca sobie umieścić swych synów lub krewnych w Korpusach Kadetów, powinna podać w tej mierze na imie Namiestnika Królestwa formalną prośbę, na stemplu ceny 60 kopiejek srebrnych.

§ 3. Przy prośbach załączone być mają co do każdego małoletniego następne dowody z przekładem na język rosyjski:

a) Metryka urodzenia i chrztu, poświadczona przez Konsystorz Duchowny.

b) Świadectwo Urzędu Lekarskiego o zaszczepieniu ospy z dobrym skutkiem, o zdrowej budowie ciała i zdatności do wychowania wojskowego, a to na zasadzie przepisów zawartych w artykule 549 tomu 3 zbioru postanowień wojskowych.

c) Świadectwo pochodzenia szlacheckiego, wydane przez Heroldyę na imię kandydata mającego wejść do Korpusu Kadetów.

d) Świadectwo z Gimnazjum Gubernijalnego lub Szkoły powiatowej wydane, jako małoletni, mający wieku od 9½ do 11½ lat, czytają i piszą dobrze po rosyjsku, posiadają znajomość w języku rosyjskim pierwszych czterech działań arytmetycznych, i umieją główne modlitwy: Ojcze Nasz, Skład Apostolski i Dziesięć Przykazań Boskich, według wyznawanej przez nich religii.

Uwaga. Ci z kandydatów, którym Władza Szkolna lub Urząd Lekarski odmówi udzielenia przepisanych świadectw o kwalifikacji ich do Korpusu Kadetów, mogą być przez krewnych swoich dostawieni do Komitetu Examinacyjnego przy Okręgu Naukowym w Warszawie, dla złożenia egzaminu, lub do Rady Lekarskiej przy Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych będącej, dla rewizji i poświadczenia ich stanu zdrowia.

c) Jeżeli ojciec kandydata do Korpusu Kadetów, zostaje w służbie Rządowej lub wziął z takowej uwolnienie, w takim razie, do prośb tego rodzaju winien być dołączony stan służby ojca.

Oprócz tego co do sierot: ma być złożone świadectwo sieroctwa, podpisane przez miejscową Władzę Policyjną lub Gubernijalnego Marszałka Szlachty, wyjaśniające: czyli przypada im w spadku i jaki mianowicie majątek.

§ 4. Prośby z poszczególnionemi wyżej dowodami, winny być podawane przez szlachtę o takich tylko małoletnich, którzy są w wieku oznaczonym do przyjęcia do Korpusów Kadetów.

§ 5. Gdy przyjęcie do Korpusu Kadetów ma miejsce tylko raz w roku, a listy małoletnich, wybranych do Kadetów, przedstawiane bywają w miesiącu Marcu pod zatwierdzenie Wydziałowi Zakładów Wojenno-naukowych w Sztabie Głównym J. C. Mości, przeto szlachta, życząca oddać sy-

nów swych lub krewnych do tych Zakładów, winna wcześniej zanieść w tej mierze do Namiestnika Królestwa prośbę, nie później jak przed dniem 1 (13) Lutego, szczególnie zaś o takich kandydatach, którzy w roku następnym wyjdą z wieku przepisanego do przyjęcia do Kadetów.

§ 6. W razie niedokładności lub braku jakich dowodów, Kancellarya Namiestnika Królestwa, nie wchodząc z podającym w korespondencyę, prośbę jego, jako niepopartą dowodami, pozostawi bez skutku i zwróci ją następnie podającemu, podobnie jak to uczyni z innymi prośbami ódmowne zdecydowanemi.

§ 7. W prośbach ma być koniecznie wymienione miejsce zamieszkania podającego (na prowincyi, gmina i powiat, w Warszawie numer domu); jeżeliby zaś interessenci, po zanieśieniu prośby, zmienili miejsce zamieszkania swego, winni natychmiast donieść o tem Kancellaryi Namiestnika Królestwa.

§ 8. Skoro podający wezwany będzie do odwiezienia małoletniego do jednego z bliżej położonych Korpusów Kadetów, jako to miast: Połocka i Kijowa, winien natychmiast po otrzymaniu takowego wezwania, odwieźć kandydata dla pomieszczenia go w Korpusie Kadetów, do którego będzie przeznaczony, bądź osobiście, bądź przez upoważnioną do tego piśmiennie osobę, z kąd taż osoba odwożąca kandydata, nie pierwej będzie mogła wydalic się, aż otrzyma od Władzy Korpusu pokwitowanie, jako małoletni rzeczywiście do liczby Kadetów przyjętym został.

§ 9. Pokwitowania takowe mają być przedstawiane Kancellaryi Namiestnika Królestwa w ciągu dwóch miesięcy, licząc od dnia decyzji zapadłej na przyjęcie do Korpusu Kadetów małoletniego szlachcica; jeżeli zaś w tym przeciągu czasu wspomniane pokwitowanie nie będzie złożone w Kancellaryi, a rodzice lub opiekunowie małoletniego nie udowodnią w przeciągu tego czasu rzeczywiście ważnych przyczyn, dla których nie mogli tego dopełnić, w takim razie małoletni wykreślony zostanie z listy Kadetów Korpusu, a miejsce jego zajmie inny kandydat, prawo do tego mający.

§ 10. Małoletni synowie szlachty Królestwa Polskiego, przeznaczeni do odległych Korpusów Kadetów w Cesarstwie, jako to: do Petersburskich i Moskiewskich, oraz Carsko-Sielskiego, Tułskiego, Nowogrodzkiego, Woroneżskiego, Orłowskiego i Tambowskiego, wysłani będą do miejsca przeznaczenia swego kosztem Skarbu, i dla tego osoby otrzymujące zawiadomienie o czasie dostawienia małoletnich do Warszawy, winny, stosownie do uczynionego przez nie zobowiązania się piśmiennego, dostawić ich bez najmniejszej zwłoki, do Kancellaryi Namiestnika Królestwa na dzień, jaki oznaczony będzie, a to w celu odesłania ich następnie do Korpusów Kadetów; jeżeliby zaś kandydat dla słabości lub innych przyczyn nie mógł stawić się w rzeczony Kancellaryi na termin oznaczony, wówczas należy ją natychmiast zawiadomić; w razie bowiem niestawienia się kandydata na termin, nieodzownie na drugi dzień inny małoletni wybranym i odesłanym będzie do Kadetów w miejsce nieprzybyłego, a opóźniający się w przybyciu, utraci prawo wstąpienia do pomienionego zakładu.

§ 11. Jeśli kto ze szlachty Królestwa Polskiego, życząc sobie będzie oddać syna swego do Korpusu Kadetów na własny koszt, może zanieść o to do Namiestnika Królestwa prośbę, przy której, oprócz wyżej wymienionych, złożyć ma następne dowody:

a) Deklaracyę regularnego wnoszenia ustanowionej opłaty (200 rs. za utrzymanie każdego małoletniego), za poręczeniem dwóch osób znanych i posiadających zaufanie.

b) Deklaracyę osoby znanej i zamieszkałej w bliskości tego

miasta lub w samym mieście, w którym znajduje się Korpus, z zapewnieniem, iż osoba ta odbierze do siebie małoletniego z Korpusu, w razie gdyby ustanowiona za utrzymanie jego opłata, nie była regularnie wnoszona.

Za zgodność Dyrektor Kancellaryi, P. Eljaszewicz.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NOWINY ZE WSCHODU.

Marsylja, 24 Stycznia. Ostatnia poczta przywiozła nowiny ze Stambułu z dnia 14 Stycznia. Na tymże statku przybył generał Levallant.

Konferencye we względzie urzędzenia Pierwszego i Czwartego punktów, tyjących się Xięztw nad-Dunajskich odbywają się w tej chwili. Następne osoby składają te konferencye: Wielki Wezyr Aali-pasza, Minister Spraw Zagranicznych Fuad-pasza, Xiążę Callimachi, Poseł Francuzki P. Thouvenel, Poseł Angielski lord Redcliffe i Internuncyusz Austriacki baron von Prokesch-Osten.

Xiążę Callimachi jest na wyjeździe do Wiednia; Jan Ghika mianowany został Xięciem Samos. P. Thouvenel dał wielki obiad, na którym znajdowali się Ministrowie Otto-mańscy.

Gazeta *Presse d'Orient* objaśnia, że poróżnienie się Dworu Perskiego z Posłem angielskim nie ma w sobie nic wcale politycznego. P. Lejeune odjechał de Persyi.

Jenerał Vivian, bojąc się być zaatakowanym w Kerczu, prosił o przysłanie mu z Konstantynopolu oficerów piechoty i artylleryi.

Z Krymu wiadomości są z dnia 9 Stycznia; spadły wielkie śniegi; kanonada trwała z obu stron. Sprzymierzeńcy wysadzili prochem dwa doki w Sewastopolu. Załoga Kinburnu została wzmocniona przez wojska sprowadzone pod dowództwem jenerała Leboeuf.

Z Trebizondy, 5 Stycznia donoszą, że ziemia pokryta tam jest wielką ilością śniegu.

W Dżurzewo, nad-Dunajem, ważne zajście miało miejsce między wojskami tureckimi i austriackimi.

Nowiny z Aten są z dnia 16 Stycznia. Riza-bey złożył Królowi swoje listy wierzytelne. Xięciu Napoleonowi przesłany został przez Króla Jmci order Chrystusa-Zbawiciela.

Do Marsylii przybyło 25,000 beczek mąki z Ameryki. Ceny zboża spadają. (P. P.)

NIEMCY.

AUSTRYA. Piszą z Wiednia do *Gazety Powszechnej Niemieckiej*, że Ministerstwo Wyznań, przesłało Konsystorzom Arcybiskupim i Biskupim Królestwa Lombardzko-Weneckiego wezwanie, iżby «odwołały swoje okolniki (we względzie cenzury Kościelnej i t. p.) i obwieściły same za nieważne takowe rozporządzenia, zalecając im oraz, iżby na przyszłość czekały aż sam Rząd zmodyfikuje lub uchyli istnące prawo.»

— Na Gieldzie Wiedeńskiej obliczają, że wiadomość o

przyjęciu przez Rossyą propozycyji pokoju, pomnożyła kapitał narodowy Austriacki o 50 milionów florenów *najmniej*, to jest biorąc za zasadę rachunku tylko średnie podwyższenie się kursów o 5 procent, chociaż są takie, które podniosły się i o 10 procent.

— Skutkiem postanowienia Cesarskiego z dnia 14 Stycznia, organizacya władz wojskowych rozmaitych prowincyj Monarchii Austriackiej uległa pewnym modyfikacyom. Te władze mają się na przyszłość mianować «Dowodztwami jeneralnemi,» i będą miały na czele jenerała naczelnego, (*Commandirenden General*) i jego Pomocnika (*ad latus*); Dowodczy korpusów pozostają, jak dotąd, podkomendnemi Dowodzców Armij. Nadto utworzony został korpus specjalny *Adjutantów*, pod zwierzchnictwem Pierwszego Adjutanta Cesarskiego, hrabi Grünne, ze wszystkimi prawami właściciela pułku.

— Dekretami Cesarskimi zostali mianowani: Pomocnikiem (*ad latus*) Głównodowodzącego 1 Armiją, J. C. Wysokość feldmarszałek-lejtnant Arcyksiążę Karol Ferdynand; Pomocnikiem Gubernatora Węgier, feldmarszałek-lejtnant hrabia Haller; Pomocnikiem Dowodczy 3 Armii feldmarszałek-lejtnant baron von Csorich; Pomocnikiem Dowodczy 4 Armii feldmarszałek-lejtnant Parrot, Pomocnikiem Jenerała Dowodczy w Kroacyi, Esklawonii i Dalmacyi, feldmarszałek-lejtnant baron von Simbschen; Pomocnikiem jenerała Dowodczy w Banacie i Wojewody serbskiej feldmarszałek-lejtnant Teuchert; Dowodzą 3 Korpusu Armii feldm.-lejtnant Xiążę Edmund Schwartzenberg; Dowodzą 2 Korpusu feldmarszałek-lejtnant hrabia Leiningen; Dowodzą 4 Korpusu feldmarszałek-lejtnant Xiążę Edward Lichtenstein; Dowodzą 10 korpusu feldmar.-lejtnant baron von Alemann; Pomocnikami: Dowodczy 1 korpusu, feldm.-lejtn. baron Herzinger; Dowodczy 9-go, feldm.-lejtnant baron Lederer; Dowodczy 12-go, feldmarszałek-lejtnant kawaler de Bordolo. Podwyższeni do rangi Feldmarszałka-lejtnanta i Jenerała dywizyi, Jenerał-majorowie: baron Jellacyc, Kudriawski, baron Blomberg, kawaler Marziani. Pięciu feldmarszałków-lejtnantów i jeden jenerał-major otrzymali dymissye.

— 20 Stycznia przybyła tu Xiężna Regentka Parmy, z bratem swym hrabią de Chambord i jego małżonką.

— Podług gazety Hamburgskiej, zgromadzenie Biskupów, które miało mieć miejsce w Kwietniu, dla urządzenia nowych stosunków Kościoła z władzą świecką, wynikających z Konkordatu, zbierze się w Wiedniu jeszcze w Lutym roku bieżącego, ze względu na pilną potrzebę śpiesznego załatwienia wynikłych już trudności.

— W *Korrespondencyi Powszechnej* piszą, że Austriya zaproponowała następne zasadnicze warunki dla zawarcia rozejmu: «Jeżeli od czasu zawarcia rozejmu sam pokój nie będzie do wiosny przywrócony, wtedy flotty sprzymierzone wejdą na Bałtyckie morze; ale przez cały czas trwania konferencyj, nie posuną się dalej jak do Gothland. W Krymie demarkacyjną linią będą stanowiły rzeka Czornaja i dwa wąwozy, prowadzące do Bajdarskiej doliny. Co zaś tyczy

się Kinburna, Eupatoryi, Kerczu i teatru wojny w Azji, pozostawia się Dowodzącym naczelnie wojskami porozumieć się wzajemnie między sobą.

— *Gazeta Austriacka* i *Ostdeutsche Post*, a za niemi *Nowa Gazeta Pruska* najmocniej powstają przeciw gazetom Londyńskim, które utrzymują, że Gabinet Angielski wzbrania się podpisać punkta przedugodne pokoju tak długo, aż Rossya nie przyjmie nowych warunków, mających się jej podać w rozwinięciu punktu piątego.

— *Gazeta Börsenhalle* przytacza korespondencją odebraną z Wiednia, podług której najprawdopodobniejszym jest, że Wiedeń będzie obrany za punkt układów o pokój. Taż korespondencja dodaje, że pełnomocnikami będą: od Francji P. de Moigny, od Anglii lord Granville, od Turcyi Reszid-pasza, tudzież że Prussia będzie miała niewątpliwie udział w układach.

— W *Korespondencji Austriackiej* mówią o zamierzonym zmniejszeniu Armii Austriackiej, zajmującej Xięztwa nad-Dunajskie. Tam zostanie jedna tylko dywizya, reszta wróci do Austrii i postawiona będzie na stopę pokoju.

PRUSSY. Królowa Jmć zwiedziła osobiście rozmaite zakłady Dobroczynności prywatnej, mające na celu dostarczenia taniego wyżywienia klasom ubogim, wywiadywała się z największą troskliwością o wszystkich szczegółach i kosztując potrawy przekonała się osobiście o dobroci pokarmów.

(R. I.)

FRANKFURT. *Gazeta Journal de Francfort* umieszcza na czele kolumn swoich artykuł następujący:

«Dzienniki Niemieckie są jednomyślnie w powitaniu perspektywy pokoju, szczerem społecznym i gorącymi życzeniami. Wszystkie łączą się we wspólnej nadziei, że proste i bez zmiany przyjęcie propozycyji austriackich, zostanie niezachwianą podstawą układów, mających się rozpocząć. Rozprawy otworzą wprawdzie obszernie szranki do rozmaitych wykładow i zarzutów ze wszystkich stron, ale wspaniałość i wyrozumiałość, które przewodniczyły podaniom, wniesionym przez Mocarstwa wojujące i Austryją, i niemniej wspaniałości i wyrozumiałości przez Rossyją ich przyjęcie, każą tuszyć, że te rozprawy nie wyrodzą się w podstępny i że wszelka obłądka i zmienność odłożona będzie na stronę.

«Drogą postępowania będzie ściśle brzmienie punktów przedugodnych, dla dojścia przez układy do innych postanowień, które będą już zależały od zobopólnej ugody; ale tymczasem już, propozycyie Austrii zawierają dość ustępstw z jednej i drugiej strony, dla ugruntowania ufności pokładanej w przywróceniu pokoju i utrzymaniu równowagi europejskiej przez sympatyę, jakie umawiające się strony okażą ku cywilizacyi, ku odrodzeniu i postępowi Europy, a przez to samo oraz i ku pokojowi. To przypuszczone, usprawiedliwiane potrzebami epoki, która prowadzi nas z nieprzerpartą mocą do społeczeńskiego rozwoju, opierając się na pokoju, utrzymywane jest nadto przez wzgląd na charaktery Monarchów. Mówimy szczególnie o Cesarzach Napoleonie i Aleksandrze, gdyż Austriya i Prussy dały już niewątpliwie do-

wody, że przywrócenie pokoju jest ich jedynym dążeniem, zaś Królowa Wielkiej Brytanii, może tylko życzeniami swemi przykładać się do pokoju, ale nie żadnym skutecznym czynem, bo ten w Anglii zależy od władz Stanu, których Ona jest tylko członkiem.»

(J. de S.-P.)

— *Nowa Gazeta Pruska*, w długim artykule dowodzi, że gdy położenie wojenne Rossyi, pomimo częściowych powodzeń oręża Mocarstw sprzymierzonych w Krymie, właściwie mówiąc nie uległo zmianie, przeto postanowienie Cesarza Alexandra w przyjęciu propozycyji Austrii, nie może być przypisane, jak tylko wzniosłym uczuciom ludzkości tego Monarchy i że zatem ustępstwa, które uczynił na korzyść powszechnego pokoju, muszą zjednywać dla Niego uwielbienie i wdzięczność całej Europy.

SAXONIJA. Król Jmć nadał Posłowi Saskiemu w Paryżu, baronowi Seebach, wielki krzyż orderu Zasługi. (G. P.)

ANGLIJA.

LONDYN, 25 Stycznia. *Gazette de France* czyni uwagę, że dotąd pod żaden rachunek nie wzięto, w rozważaniu trudności, które pokój będzie musiał przebyć, nim zawartym zostanie, rozpraw, mających się otworzyć w Parlamencie nad propozycyiami do układu, podanemi Rossyi i przez nią przyjętymi.

«Należy się spodziewać, (mówi *Gazeta*), że te warunki i wypadek, jaki sprowadzić mają, będą przedmiotem żywego sporu, że wszystkie kwestye najważniejsze zostaną podniesione i roztrząsane przed otwarciem konferencyj z tą gwałtownością, która jest właściwa krwi i humorowi anglo-saksońskiemu.

«Położenie Parlamentu i kraju mogą uczynić te spory jeszcze ważniejszymi, gdyż opinija publiczna jest w najwyższym stopniu nastrojona przez gazetarskie podburzania ku wojnie, a poruszenie, które wzbudzono nie jest z tych, co się dają dorazu powstrzymać.»

Wszakże, nieco dalej, *Gazeta* dodaje:

«Bynajmniej nie myślimy iżby te parlamentowe burze zdołały przeszkodzić zawarciu pokoju. Francya, która prawie sama jedna prowadziła wojnę, nie może pod niczyją dobrą lub złą wolę poddać swe własne żądanie położenia końca tejże wojnie, a wątpimy iżby Anglija była w stanie posuwać ją dalej bez udziału i pomocy Francyi.»

— Korespondencja z Londynu do *Nowej Gazety Pruskiej*, z dnia 25 Stycznia, donosi o pogłosce, jakoby Anglija oświadczyła już swe zgodzenie się na rozejm, który zacznie obowiązywać od chwili podpisania punktów przedugodnych do pokoju. Ta pogłoska ma związek z posłuchaniem które lord Clarendon miał, 22 Stycznia, u Królowej, gdyż zkądinąd korespondencye Paryzkie *Gazet Londyńskich*, ogłoszone w wieczornych wydaniach tych gazet głoszą, że 22 Stycznia przysły depezesze, donoszące o zgodzeniu się Gabinetu Brytańskiego.

— P. Macauley napisał list do swoich wyborców Edynburskich z oznajmieniem, że stan jego zdrowia nie pozwala mu pozostać dalej na posadzie Członka Izby Gmin.

Londyn, 26 Stycznia. (Przez telegraf.) *Times* dzisiejszy twierdzi, że miejscem konferencji będzie Frankfort, a pełnomocnikiem ze strony Anglii Lord Clarendon.—*Daily News* zapewnia, że podpisanie punktów przedugodnych nastąpi jeszcze przed otwarciem Parlamentu, że niezwłocznie potem będzie zawarty rozejm, i wszczęte układy o pokój.

— Na Giełdzie 25 b. m. Konsolidy 90½ — Rosyjskie 5 procentowe 101—4½ procentowe (z potr. dywidendy) 91.

— Lordowie Komisarze Admiralicji, którzy obwieszczeniem z dnia 7 Marca 1850 roku przyrzekli sumę 10,000 funtów sterlingów temu, kto, zdaniem Dyrekcyi Admiralicji zdoła, własnymi środkami, otrzymać pewną i dokładną wiadomość o losie ekwipażów okrętów Marynarki Królewskiej *Erebus* i *Terror*, które składały wyprawę sira Johna Franklina, ogłaszają dziś, że o takową nagrodę upomina się Doktor Rae, którego poszukiwania w morzach polarnych i odszukane ślady sira Franklina były w swoim czasie podane do powszechnej wiadomości.

Dyrekcya Admiralicji obwieszcza teraz, że w ciągu trzech miesięcy będzie się zajmowała roztrząśnieniem żądania Pana Rae, i wzywa wszystkich, którzyby mogli rościć podobne dopominki, iżby w pomienionym terminie prawa swoje udowodnili, poczem już żadne tego rodzaju wniesienie przyjętym nie będzie.

— Depesza telegraficzna z Londynu, 25 Stycznia wieczorem, donosi, że Konsolidy spadły na ½ procentu z powodu rozmaitych sprzecznych pogłosek.

— *Morning Post* (gazeta Ministeryalna), w powtórnym wydaniu swego numeru twierdzi, że konferencye będą miały miejsce w Paryżu, i że lord Palmerston weźmie w nich udział. — *Times* w drugim wydaniu pisze, że Anglija będzie nalegała o rozbrownienie wschodnich wybrzeży morza Czarnego. (J. de S.-P.)

— Doktor Palmer, za wyrokiem Sądu Przysięgłych oddany został pod sąd kryminalny za dowiedzione otrucie własnego brata kwasem wodosinnym (Pruskim). Prokurator sądu przyrzekł uroczyscie bronić go, o ile to będzie podobnym, od uprzedzeń, rozszerzonych przeciw niemu przez gazety. Tymczasem wynikła inna sprawa o otrucie ku szkodzi Manchesterskiego Towarzystwa ubezpieczeń życia. Donosił o niem Lekarz tego towarzystwa, który mimo swej wiedzy dopomógł do spełnienia zbrodni; sprawcą zaś jej był irlandzki lekarz Maurison, a otrutym, własny jego ojciec. W ogóle, od niejakiego czasu, mnożono kryminalów popełniających się w Anglii, i dowodzi szczególnej jakiejś demoralizacji, wkradającej się w obyczaje tego kraju.

— Co chwila oczekują tu powrotu parowej flotyli, wysłanej na Bałtyckie morze, a która, z powodu układów o pokój, została jak mówią, odwołana.

— Kapitan Herrow, powróciwszy z Australii, donosił Admiralicji o odkryciu przez się nowej wyspy na południowej stronie Oceanu Indyjskiego, pod 44° 4' szerokości południowej, a na długości wysp Crozet. Wyspa ta zdała

mu się najwynioślejszą ze wszystkich wysp znanych; góry na niej wyrównują pasmą gór Achde. (P. P.)

FRANCYA.

PARYŻ, 25 Stycznia. Korrespondencya Gazety Powszechnej Augsburskiej mówi: «Francya pragnie pokoju szczerze i otwarcie; Cesarz i jego Doradcy wiedzą o tém doskonale i oto, dla czego będziemy mieli pokój. Anglija będzie musiała nawrócić się do tejsze opinii, chociażby przyszło jej pożegnać się z niektórymi Ministrami.»

— Inwestytura orderu Łaźni miała miejsce w hotelu Poselstwa Angielskiego, przez pośrednictwo Posła, lorda Cowley, działającego w imieniu i zastępstwie Królowej. Następni są wojskowie którzy odebrali ten order: Wielki Krzyż 1 klasy, generałowie Bosquet i Régnault de Saint-Jean d'Angély; — Krzyż Komandorski, generałowie: de Martimprey, Niel, Dulac, Dalesme i Mellinet; — Krzyż Kawalerski, generałowie: Espinasse, Paris de la Bollardière, Cler, de Lorencez, Castor de Champerou, de Béville, Manéque, Reille, Forgeot; pułkownicy i podpułkownicy: Desuleau de Malroy, Noël Comignan, Panthès, Douay, Gagneur, de Rochechonne i L. P. A. Pothuan, kapitan okrętu.

— W *Monitorze* czytamy: «Na wezwanie odebrane z Londynu i zgodnie z życzeniem Towarzystwa uorganizowanego w Anglii w celu otrzymania jednostajnego systematu wag, miar i monet, Komitet nieustający *Towarzystwa międzynarodowego dla wprowadzenia jednostajnych miar, wag i monet*, zgromadził się w przeszły Wtorek u P. Pacheco, byłego Ministra pełnomocnego Meksykańskiego, dziś Vice-Prezesa Towarzystwa. Na tém zgromadzeniu uchwalono przesłać przez pośrednictwo P. von Bruck, Ministra Skarbu Ausryackiego list od Komitetu do odbywającej się teraz właśnie w Wiedniu konferencji, mającej na celu zreformowanie systematu monetowego w Niemczech i prosić ją, ażeby, przed uchwaleniem czegoś stanowczego, weszła w stosunki ze Stowarzyszeniami Londyńskim i Paryskim dla wspólnego porozumienia się o środkach, które, w kwestyi tyle ważnej, mogą okazać się najkorzystniejszymi dla interesów handlowych nie tylko Europy, ale i świata całego, przez przyjęcie systematu jednakowego i powszechnego.»

— Piszą z Paryża do Gazety Powszechnej Augsburskiej: «Według zdania najwłaściwszych sędziów w obecnych okolicznościach, nie ma żadnego powodu wątpienia o zawarciu pokoju; trudności wzniecone dziś przez Anglija, lub te które w czasie późniejszym będą przez nią wymyślone, zostaną uchylone przez Cesarza. Francya bynajmniej nie myśli prowadzić wojny dla zadośćuczynienia miłości własnej Anglii. Jeżeli Anglija nie zdołała ani na morzu ani na lądzie utrzymać dawnej swej sławy, nie jest to zaiste winą Francyi. Wszędzie Anglija dzielnie i szczerze była wspierana przez naszą armiją i flotę. Nigdy nasi generałowie nie usuwali się od czynnego działania, prócz tylko kiedy szło o plądrowanie bezbronnych wybrzeży i pirateriją. Uczucie tej to wyższości nadaje słowom Cesarza cechę stanowczości. Przyzwał on Po-

sła Angielskiego Lorda Cowley i powiedział mu: «Mości Pośle, napisz do swego Rządu, że przesłałem Panu de Bourqueney do Wiednia rozkaz podpisania zawieszenia broni; a gdy szlachetny Lord zdawał się zadziwionym tą wiadomością, Cesarz dodał: «Wiadomo W Panu, że w skutek traktatu Londyńskiego jestem Wodzem Naczelnym wszystkich sił lądowych i morskich, należących do obecnej wojny; mnie więc niewątpliwie należy się prawo zawierania rozejmu.» Lord Cowley skłonił się, nic nie rzekłszy, bo też nic nie pozostawało do powiedzenia po tak jasnym wytłumaczeniu się. — Krąży mnóstwo anegdot bardzo ciekawych o małych zajściach, które mają miejsce między Paryżem i Londynem, ale bądźmy pewni, że Anglija nadto jest rozumna, żeby się serio opierała temu, co Cesarz sobie postanowił. My, francuzi, możemy wojować bez Anglii, ale ona niemoże się obejść bez nas; w tém cała tajemnica przewagi głosu naszego. Jeżeli pokój zostanie zawarty, nasz przemysł podnie się niesłychanie; zamierzają już uorganizować ogromny handel na Morzu Czarném za pomocą wielkiego stowarzyszenia żeglugi parowej; jest mowa o zbudowaniu w tym celu 40 okrętów parowych.»

— 23 Stycznia, o godzinie 10 zrana odbył się w Kaplicy zamku Malmaison ślub drugiej córki Królowej Jmci Maryi-Krystyny Hiszpańskiej z Xięciem de Drago, potomkiem Domu Senatorskiego Rzymskiego. Wielu dygnitarzy Hiszpańskich znajdowało się na tym obrzędzie; między innemi PP. Bravo Murillo, hrabia de San-Luis, obaj byli Pierwsi Ministrowie Izabelli II, P. Domenech, były Minister Skarbu i t. d.

— Gazeta *Courrier du Havre* donosi o pogłosce, jakoby odebrano tam rozkaz z Paryża, iżby tymczasowo wstrzymane były transporta potrzeb wojennych, przeznaczone do Krymu. Dodają, że podobne rozkazy przesłane zostały do Marsylii.

— Monitor dzisiejszy zawiera opis obrzędu, odbytego w dniu wczorajszym w Poselstwie Angielskiem przy inwestyturze orderu Łaźni, nadanego kilku generałom armii francuzkiej za wojnę Wschodnią.

Lord Cowley odpowiedział wnosząc zdrowie Cesarza, a zakończył swą przemowę toastem życzenia rychłego zawarcia pokoju, z wyrażeniem słusznej nadziei, że układy dadzą sprzymierzonym, a szczególnie narodowi angielskiemu, możliwość doczekania końca klęsk wojennych, których rozciągłość zapewna oceniona była przez obecnych tu walecznych wojowników, opłakujących stratę wielkiej liczby swoich towarzyszy.

— W *Indépendance Belge* czytamy: «Nic urzędowego niema jeszcze o zawarciu rozejmu, o miejscu i czasie konferencyj. Z pomiędzy pogłosek zdaje się najpodobniejszą do prawdy, że Paryż będzie punktem na to obranym. Bardziej niepewną jest epoka otwarcia konferencyj. Nic o tém wnieść nawet nie można przed podpisaniem przedugodnych punktów, a wiadomo, że to nie może nastąpić przed 1 lub 2 Lutego. Wtedy też będzie urzędowie wiadome zawarcie rozejmu. Dziś już twierdzą za pewną, że zostanie zawarty na trzy miesiące i dodają, że nieczekając tego urzędowego aktu,

wysłane zostały z Paryża i Petersburga rozkazy do Wodów naczelnych, iżby powstrzymali wszelkie wojenne działania. — Gazety Angielskie zdają się już rozumieć że dziękością byłoby nalegać na dalsze prowadzenie kroków nieprzyjacielskich w widoku mających się rozpocząć układów, dopuszczają więc zawieszenie broni, chcą tylko żeby to nie przeszkadzało blokadzie ruskich portów. — Pozostaje do rozwiązania kwestya o udziale Prussy w układach i o sposobie, w jaki przedmiot ten ma być wniesiony na Sejm Niemiecki. — Rząd Sardyński był na posiedzeniu Izby Deputowanych 21 Stycznia zapytany o udziale, jaki mieć będzie w konferencyach. P. Cibrario, Minister Spraw Zagranicznych, odpowiedział, że prawa Sardynii zostały uznane przez Anglią i Francją, nawet przez Austryą i że Sardynija będzie reprezentowana na konferencyach przez osobę, zasługującą na ufność nieograniczoną i której wybor nie może nie być przez Izbę zatwierdzony. (Podług swych korespondencyj, *Constitutionnel* zapewnia, że tą osobą będzie P. Massimo d'Azeglio.)

— Na Giełdzie dziś, 4½ procentowe 94 franki — 3 procentowe 68 franków 70 centimów.

— Gazety Belgijskie, odebrane tu w Petersburgu drogą nadzwyczajną, a zawierające korespondencye z Paryża z dnia 24 i 25 Stycznia, wystawują znaczną zmianę w sposobie zachowania się Gabinetu Angielskiego, z tém co było w pierwszej chwili po odebraniu depezy z Petersburga. Lord Palmerston i jego kolledzy, (jak twierdzą te korespondencye), skończyli na tém, że przyjęli wszystkie warunki pokoju i rozejmu, wskazane przez Cesarza Napoleona. Lord Cowley, otrzymał rozkaz *być w dobrym humorze* i okazywać usposobienie do pokoju. Jak dobrze wypełnił ten rozkaz, dowodzi toast, wniesiony przez niego na uczucie, danej z powodu inwestytury orderu Łaźni. Lord powiedział: «Wnoszę toast za rychłe zawarcie pokoju, który dla Anglii również jest pożądanym jak i dla Francyi.» Mimo to, są osoby które zadają sobie pytanie: czy szczerą jest ta zmiana i czy nie skrywa się pod nią intryga ku sparaliżowaniu układów? — 24 b. m. na Giełdzie ukazały się jakby pierwsze symptoma niedowierzania przyszłości: fondy poniżyły się o cały frank, w skutek wieści, które jakoby przyszły z Petersburga. Nazajutrz te pogłoski były zaprzeczone przez Komisarza Giełdowego. Zresztą prawdziwe przyczyny obawy przybywają nie z Rossyi, ale z Anglii.

Podług tychże korespondencyj miejscem konferencyj będzie Paryż.

— 25 Stycznia odbył się pogrzeb znanego pisarza i legitymisty Vice-hrabi d'Arlincourt, zmarłego po długiej chorobie, mając 67 lat wieku. (J. de S.-P.)

— Z Nowej Kaledonii, (niedawno nabytej przez Francją posiadłości w Oceanii), doszły niepomyślne wiadomości. Fre-gata «Adventure», na której przybywał tam Gubernator Bouzé, rozbiła się 28 Kwietnia 1855 roku na skałach podmorskich. Gubernator z całym ekwipażem, szczęśliwie dostał się na szalupach wysp do Prince.

— Podług urzędowych obrachowań ludność Francyi, nie

licząc Algeryi i kolonij, wynosi obecnie 35,783,059 dusz. W Departamencie Sekwany liczy się 1,422,065 dusz, z których na sam Paryż przypada 1,053,262.—W roku 1854 liczba umarłych w Paryżu, przewyższyła liczbę nowonarodzonych o 4,504.

— Donoszą z Paryża, że wszystkie osoby, zaaresztowane w Departamentach z powodu należenia do tajnych towarzystw, przewiezione będą do Paryża. Władze miejscowe spodziewają się wprędce, po odkrytych śladach, dojść do źródła obszernego spisku. Rzecz dziwna, że te same prowincye, które w roku 1848 okazały najwięcej spólcucia ku Ludwikowi Napoleonowi, dziś najwięcej dają powodów Rządowi do obawy. (P. P.)

WŁOCHY.

Piszą z Turynu do *Indépendance Belge* pod dniem 20 Stycznia:

«Dowiaduję się z dobrego źródła, że w tych dniach hrabia de Paar, Sprawujący interessa Austrii przy tutejszym Dworze, odebrał od hrabi Buol depezę z zaleceniem udzielenia jej urzędowi Ministrowi Spraw Zagranicznych Króla Jmci Sardyńskiego. Ta depeza donosiła o przyjęciu przez Rosyją propozycyji pokoju bez żadnej zmiany. Fakt tego porozumienia się wprost Gabinetu Wiedeńskiego z Gabinetem Turyńskim jest już dość sam przez się ważnym, w stanie stosunków między Austryją i Sardiniją, które od roku 1853 znacznie się były oziębły.

«Wrażenie powszechne, sprawione przez te ostatnie nowiny, było to wielkie zadziwienie. Nikt nie spodziewał się podobnej ze strony Rosyji wyrozumiałości. Ale muszę dodać, że po ochłonięciu z pierwszego wrażenia, opinija, która wzięła górę w powszechności, jest niedowierzanie iżby pokój mógł stanąć.

«Ta opinija (rzecz działania), jest podzielana przez gazety austriackie, wychodzące w Lombardyi. *Gazzetta di Milano* wczorajsza, uznając, że wielki krok ku pokojowi został uczyniony, upomina publiczność, iżby nie myślała o pokoju, jako o rzeczy już dokonanej, i przypomina, że na początku roku 1855 nadzieje pojednania też utrzymywały się przez czas niejaki, aż zostały zawiedzione w dalszym biegu wypadków.

«Gazeta urzędowa Werońska podobnież się wyraża, a to tym jest dziwniejsza, że pismo to jest organem urzędowym władzy wojskowej austriackiej i zostaje pod bezpośrednim wpływem Marszałka Radeckiego.

«Co do myśli publicznej w Lombardyi, wszystkie listy z Medyolanu świadczą, że i tam też mało wierzą w prędkie zawarcie pokoju. Nie mamy jeszcze wiadomości jak nowina dziwna, była przyjęta w innych częściach Włoskiego półwyspu.» (J. de S.-P.)

SZWAJCARYA.

21 Stycznia miało miejsce otwarcie Zgromadzenia Federalnego (Izb Parlamentowych). Rada Narodowa obrała P.

Siegfried Prezesem, P. Martin vice-Prezesem. Rada Stanów obrała Prezesem P. Humbert, a vice-Prezesem P. Dubs.

HISZPANIJA.

W korespondencyi z Madrytu do *Constitutionnel* z dnia 18 Stycznia czytamy:

«Wiadomość o przyjęciu przez Rosyją wprost i bez zmiany propozycyji pokoju podanych przez Mocarstwa Sprzymierzone, szybko rozeszła się po mieście i sprawiła tam żywą radość. Ten niespodziany wypadek i wyrażenie zaufania w Ministrach, przez uchwałę Korteżów w dniu wczorajszym, wpłynęły na znaczne podwyższenie fundów.

— Piszą w *Patrie*: ważne uwięzienia polityczne zaszły w Hawanie; wszyscy aresztowani zostali natychmiast przesłani do Hiszpanii. Mówią że te energiczne środki zostały przedsięwzięte w skutek ostrzeżeń odebranych z New-York, iż wyprawa złożona z 600 awanturników gotowała się najechać wyspę Kùbę.

— 18 Stycznia rano, liczne grupy wyrobników, od 4 do 500 ludzi, ciągnęły przez ulicę Alcala dążąc do hotelu Xięcia Zwycięstwa, z żądaniem, iżby im dał robotę, której im braknie; w tymże celu udawali się do zwierzchności cyrkulowych Madrytu i wtenczas liczba ich dochodziła do 1,000. *Ayuntamiento* zbierało się wieczorem w celu zadośćuczynienia tym żądaniem.

Madryt, 21 Stycznia. Kortezy roztrząsają w tej chwili prawo wyborowe, następnie zajmą się reformą taryfy, a po niej budżetem.

Madryt, 22 Stycznia. Kortezy postanowiły, że sprawa zbuntowanych milicyonistów, będzie oddana sądom zwyczajnym. — Wstrzymane zostały zakupowania żywności przez Rząd Angielski dla armii Krymskiej. (G. P.)

NAJPOŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

DEPEZA TELEGRAFICZNA.

Bruxella, 1 Lutego.

Parlament Angielski został otwarty wczora. Mowa Królowej wyraża dążność do pokoju. Tymże duchem tchnie adress odpowiedzi Izby Gmin na mowę Królowej. Lord Palmerston oświadcza, iż wierzy w pokój, ale że mimo to przygotowania wojenne posuwane są dzielnie. W Izbie Lordów, lord Clarendon mówi w tymże duchu i oznajmuje, iż udaje się do Paryża, gdzie najgorliwiej pracować będzie dla przywrócenia pokoju; cały Gabinet podziela też uczucia Lord Derby i P. Disraeli przyrzekli wspierać Gabinet.

KURS WEXLOWY I PIENIĘŻNY.

S.-Petersburg, 20 Stycznia.

Za rubel srebrny:

Na Londyn.	na 3 m.	37½, 11, 16 pens.
Amsterdam.	— — —	183½, 184 cens.
Hamburg.	— — —	33½, 5 szel.
Paryż.	— — —	392, 395 cent.